

Dato: 10. august 2010
J.nr.: 10/13436

Folketinget
Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik
Christiansborg.

Ministeren for flygtninge, indvandrere og integrations besvarelse af spørgsmål nr. 284, alm. del. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Martin Henriksen.

Spørgsmål nr. 284:

"Ministeren bedes oplyse, hvilke muligheder et ungt menneske har, såfremt vedkommende ønsker/er nødsaget til at bryde med sin familie og omgangskreds pga. såkaldt "æres" vold, arrangerede ægteskaber m.m.?"

Svar:

Integrationsministeriet har iværksat en lang række initiativer, der skal hjælpe unge kvinder og mænd, der er udsat for tvangsægteskaber og lignende, ligesom der er iværksat en række forebyggende initiativer. Udover initiativer der henvender sig til de unge, er der også initiativer, der henvender sig til forældrene, til fagfolk og til det frontpersonale, der har den daglige kontakt med de unge.

Der er således etableret rådgivning og støtte til de unge. De unge kan både få rådgivning og støtte pr. telefon og ved personligt fremmøde. Rådgivningen drives af LOKK. I 2009 blev Ungerådgivningen udvidet med en brevkasse/chatroom. Desuden er rådgivningen i marts 2010 blevet landsdækkende, således at LOKK's kontor i København suppleres med et kontor i Vejle, hvor de unge har mulighed for at møde personligt op. Der er endvidere etableret en døgnåben hotline, hvor de unge kan ringe døgnet rundt, ligesom der er etableret tilbud om gratis psykologhjælp til de unge og tilbud om støtte i en længere periode, efter at en akut krise er overstået.

Familier, der oplever konflikter vedrørende tvangsægteskab og lignende, kan tilbydes konfliktmægling. Konfliktmægling vil ofte ske i samarbejde med politiet og de sociale myndigheder. Konfliktmæglingen tilbydes af LOKK og er i år blevet tilført ekstra ressourcer.

I nogle tilfælde er der behov for, at de unge tilbydes ophold, hjælp og støtte et sikkert sted. De unge kan være i så konfliktfyldte situationer, at de er truede og derfor i en periode må opholde sig under særligt sikre forhold. Der er på den baggrund etableret et særligt bosted for kvinder mellem 18 – 30 år, der flygter fra tvangsægteskab og lignende. Bostedet støtter endvidere kvinderne tilbage til et almindeligt liv med uddannelse eller arbejde m.v.

Botilbuddet til de unge kvinder er i maj i år suppleret af et særligt bosted for unge par mellem 18 og 30 år, der er i risiko for tvangsægteskab og lignende. Også dette bosted har et højt sikkerhedsniveau, ligesom man også her hjælper de unge med at komme tilbage til et almindeligt liv.

De målrettede tilbud vedrørende rådgivning, bosteder mv. suppleres af en række tiltag, som skal nå bredere ud. Det drejer sig især om dialoginitiativer mv. i forhold til bl.a. elever på grundskoler, ungdomsuddannelser m.v. Et helt nyt initiativ er et korps af unge mænd med etnisk minoritetsbaggrund, som rejser rundt i landet på skoler, i ungdomsklubber, foreninger mv. og fortæller andre unge om deres erfaringer og går i dialog med de unge om æresbegreber, tvangsægteskaber, kønsligestilling m.v.

Denne integrationsmæssige indsats suppleres af en politimæssig, og jeg har til brug for bevarelsen indhentet bidrag fra Justitsministeriet, som i forhold til den politimæssige indsats har oplyst, at bekæmpelse af æresrelaterede forbrydelser er et højt prioriteret fokusområde for politiet. Den politimæssige indsats er forankret i Rigspolitiets strategi for indsatsen over for æresrelaterede forbrydelser fra 2007. Strategien fastlægger en overordnet ramme for den samlede politimæssige håndtering af denne kriminalitetsform såvel lokalt i politikredsene som centralt i Rigspoliet. Strategien indgår i de enkelt politikredses lokale handleplan på området.

Det fremgår bl.a. af strategien, at politiet bør yde en præventiv indsats, herunder ved at formidle kontakt mellem truede personer og de relevante myndigheder og organisationer, for derved at sikre, at den pågældende får den nødvendige hjælp og støtte.

Som led i beskyttelsen af personer, der er ofre eller er i risiko for at blive ofre for æresrelateret kriminalitet, kan politiet endvidere iværksætte sådanne foranstaltninger, som efter politiets skøn anses for nødvendige eller hensigtsmæssige. Disse kan efter omstændighederne bestå i, at politiet – eventuelt i samarbejde med den overordnede anklagemyndighed og Politiets Efterretningstjeneste – iværksætter beskyttelsesforanstaltninger i form af f.eks. patruljering og bevogtning.

I helt ekstraordinære tilfælde, hvor de foranstaltninger som kan iværksættes af politikredse, ikke anses for tilstrækkelige, kan Politiets Efterretningstjeneste iværksætte beskyttelsesforanstaltninger inden for rammerne af det såkaldte vidnebeskyttelsesprogram. Programmet har i sin nuværende form eksisteret siden 2001.

I de mest alvorlige tilfælde kan der foretages et fuldstændigt identitetsskifte med nyt navn og adresse m.v., og den pågældende kan eventuelt også hjælpes til et nyt liv i et andet land.

For at et identitetsskifte skal kunne gennemføres, skal den pågældende medvirke til processen og overholde en række konkret fastsatte betingelser. Den pågældende skal således være indstillet på bl.a. at afbryde kontakten til familie, venner og øvrig omgangskreds, ligesom det er nødvendigt at opgive arbejde eller uddannelse. Vidnebeskyttelsesprogrammet kan ikke gennemføres, hvis den pågældende ikke fuldt ud er parat til at overholde disse betingelser.

Politiets Efterretningstjeneste har oplyst, at tjenesten har en række erfaringer med gennemførelse af vidnebeskyttelsesforanstaltninger, herunder identitetsskifte, i forbindelse med æresrelateret kriminalitet. Som beskrevet har det dog store menneskelige omkostninger for den pågældende at skifte identitet som led i et vidnebeskyttelsesprogram, og navnlig kan det være vanskeligt for unge mennesker at overskue konsekvenserne af en beslutning om identitetsskifte. På den baggrund bør et identitetsskifte også forbeholdes de mest alvorlige sager, hvor mindre indgribende foranstaltninger ikke er tilstrækkelige.

Med venlig hilsen

Birthe Rønn Hornbech